

Какое количество убийств делает человека «серийным убийцей»?

Серийный убийца – тот, кто поднимает на уши общественность, вызывает интерес и одновременно ужасает. Ведь как человеку, совершающему жестокие убийства, может быть свойственно абсолютно нормальное поведение в обществе?

Термин «серийный убийца» введен агентом ФБР. Впервые его использовали в конце XIX века для описания Генри Говарда Холмса, а большее распространение термин получил в 70-х годах следующего века. Проводились исследования, которые помогли понять, как вычислить маньяка-убийцу, что ему свойственно, с какого возраста начинается формирование такой личности, какое влияние имеет окружение, генетическая предрасположенность. Также выделили признаки и предоставили детальное описание термина «серийное убийство». Основным критерий серийности убийств – их количество. Они совершены в разное время, но связаны между собой похожими мотивами, почерком. Для установления наличия или отсутствия серийного характера преступлений минимальным количеством является три убийства. Проанализировав их вместе и отдельно, определяют линию поведения и мотивы преступника.

Обычно один эпизод включает убийство одной жертвы, но их может быть и несколько. В таком случае особенно важно наличие трех или более эпизодов для определения «серийности». Между эпизодами присутствуют периоды эмоционального покоя, когда убийца успокаивается, исчезает из поля зрения. Тогда появляется возможность отделить убийства, эпизоды между собой. Наличие периодов покоя указывает на то, что у серийных убийц отсутствует зависимость от времени или места. Один серийный убийца способен совершать убийства в разных уголках мира, а промежутки между ними могут быть от нескольких дней до десятков лет.

Серійний вбивця – постать, яка підіймає на вуха громадськість, викликає інтерес та водночас жахає. Адже як людині, що вчиняє жорстокі вбивства, може бути властива абсолютно нормальна поведінка в суспільстві?

Термін «серійний вбивця» введений агентом ФБР. Уперше його використали наприкінці ХІХ століття для опису Генрі Говарда Холмса, а більшого поширення термін набув у 70-х роках наступного століття. Проводилися дослідження, які допомогли зрозуміти, як вичислити маніяка-вбивцю, що йому властиве, з якого віку починається формування такої особистості, який вплив має оточення, генетична схильність. Також виокремили ознаки й надали детальний опис терміну «серійне вбивство». Основний критерій серійності вбивств – їхня кількість. Вони скоєні в різний час, але пов’язані між собою схожими мотивами, почерком. Для встановлення наявності чи відсутності серійного характеру злочинів мінімальною кількістю є три вбивства. Проаналізувавши їх разом та окремо, визначають лінію поведінки та мотиви злочинця.

Зазвичай один епізод включає вбивство однієї жертви, але їх може бути й декілька. У такому разі особливо важлива наявність трьох або більше епізодів для визначення «серійності». Між епізодами присутні періоди емоційного спокою, коли вбивця заспокоюється, зникає з поля зору. Тоді з’являється можливість відокремити вбивства, епізоди між собою. Наявність періодів спокою вказує на те, що в серійних убивць відсутня залежність від часу чи місця. Один серійний убивця здатен скоювати вбивства в різних куточках світу, а проміжки між ними можуть бути від кількох днів до десятків років.